

หลักสูตรระยะสั้น
“ หนูน้อย นักทอผ้า ”

จัดทำโดย
นางสาววิไลลักษณ์ สีธิ
รหัส 571561321082
ห้อง 3

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

คำนำ

หลักสูตรระยะสั้นหุ่นยนต์สำหรับเด็ก จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ที่เป็นของจริงที่มีอยู่ในชุมชนที่เด็กอาศัยอยู่ ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องอาชีพในชุมชนซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น เด็กเกิดทักษะในการสังเกต สำรวจ และทำกิจกรรมด้วยความสนใจ ปลุกฝังให้เด็กรักท้องถิ่นของตนเอง รู้จักปรับตัวเข้ากับชุมชน มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักการแก้ปัญหาบนหลักคิดตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเป็นแนวทาง ในการจัดการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานเพื่อส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่สมวัย มีความสุขและเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพ

ผู้จัดทำหวังว่าหลักสูตรระยะสั้นหุ่นยนต์สำหรับเด็ก จะให้ความรู้ และเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านทุก ๆ ท่าน และเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยให้แก่ผู้เกี่ยวข้องได้และสามารถนำไปจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก ๆ ต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

นางสาววิไลลักษณ์ สีธิ

รหัส 571561321082

รмп. 2 ห้อง 3

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
1. ชื่อหลักสูตร ชื่อหลักสูตร ของเล่นภูมิปัญญาท้องถิ่น(ใบพัดไม้)	1
2. หลักการและเหตุผล	1
3. วัตถุประสงค์	1
4. เป้าหมาย	2
5. วิธีดำเนินการ	2
6. ระยะเวลาดำเนินการ	2
7. งบประมาณ	2
8. ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	2
9. การประเมินผล	2
10. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
11. สรุปผลการจัดทำหลักสูตรระยะสั้น	3

ภาคผนวก

หลักสูตรระยะสั้น หนูน้อยนักทอผ้า

หลักการและเหตุผล

ผ้าทอ เป็นสื่อสัญลักษณ์ของคนในแต่ละชุมชน แสดงถึงเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ และความแตกต่างทางวัฒนธรรม ผ้าทอยังคงเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่แรกจนถึงตาย และมีบทบาทสำคัญทั้งในแง่เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม การทอผ้าเริ่มจากการสาน มนุษย์เริ่มสานต้นหญ้าอ่อนเพื่อใช้ใส่วัสดุสิ่งของ และต่อมากลายเป็นเส้นและตะกร้า และพัฒนามาเป็นวิธีการทอตันพืชเพื่อเป็นเส้นที่ยาวและทำให้เหนียวขึ้น สามารถรับน้ำหนักได้มากขึ้น จนกระทั่งมีการคิดค้นวัสดุการทอจากพืชมาเป็นเส้นใย เช่น ฝ้าย รู้จักวิธีการทออย่างง่าย คือการนำฝ้ายมาผูกกับหินเป็นเส้นยืน และใช้เส้นพุ่งเข้าไปเวลาทอ ในอดีตเด็กผู้หญิงทุกคนจะถูกฝึกให้รู้จักการทอผ้า และเย็บปัก ถักร้อย ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ในชุมชนภาคเหนือ ผ้าทอยังคงบทบาททางสังคมและวัฒนธรรม นอกจากบทบาททางการค้า ยังมีการใช้ผ้าในประเพณีและพิธีกรรมต่าง ๆ ดังนั้นการสืบทอดความคิด ความเชื่อ แบบแผนทางสังคม จากคนรุ่นเก่าสู่คนรุ่นใหม่ และพัฒนาศักยภาพ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิต เพื่อการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมควบคู่กับการพัฒนาเป็นอาชีพและรายได้ของคนชุมชนกลุ่มทอผ้าบ้านป่อแฮ้ว เป็นการรวมกลุ่มกันของกลุ่มผู้สูงอายุในหมู่บ้านป่อแฮ้ว เพื่อผลิตสินค้าผ้าทอฝีมือชาวบ้าน เป็นการสร้างรายได้ให้แก่ชาวบ้าน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่อแฮ้ว เห็นความสำคัญภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ จึงส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ วิธีและขั้นตอนในการทอผ้า เพื่อสืบสานวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นและยังช่วยให้เด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่อแฮ้วได้พัฒนากล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กให้แข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์ (มาตรฐานที่ 2) มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข(มาตรฐานที่ 3) มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง(มาตรฐานที่ 6) มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย(มาตรฐานที่ ๑๒) นอกจากนี้ยังให้เด็กศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับประเด็นที่อยู่ในความต้องการและสนใจอย่างเป็นระบบ เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจอีกทั้งได้พัฒนาทักษะกระบวนการคิด ส่งเสริมให้เด็กเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ไขปัญหาได้ ความเข้าใจในความแตกต่างของวัฒนธรรมและกระบวนการคิดข้ามวัฒนธรรม มีทักษะอาชีพและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้วย

ด้วยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่อแฮ้วได้เห็นถึงความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของชุมชน อาชีพของคนในชุมชนและในการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็ก ๆ เพื่อปลูกฝังให้เด็กได้เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น อาชีพของคนในชุมชน ส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและเกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงได้จัดทำหลักสูตรระยะสั้น หนูน้อยนักทอ ขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เด็กสามารถใช้กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กได้อย่างคล่องแคล่ว
2. เด็กสามารถสนทนาโต้ตอบกับครูเกี่ยวกับอาชีพในชุมชนซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. เด็กสามารถการสังเกต สำรวจ และทำกิจกรรมด้วยความสนใจ

เป้าหมาย

เชิงปริมาณ

เด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบ่อแก้ว จำนวน 30 คน

เชิงคุณภาพ

เด็กได้เรียนรู้อาชีพชุมชนกลุ่มทอผ้าในท้องถิ่น

เด็กได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลและสถานที่จริง

วิธีดำเนินการ

1. วางแผนจัดทำหลักสูตรระยะสั้น หนูน้อยนักทอ
2. เสนอหลักสูตรระยะสั้น หนูน้อยนักทอ ให้กับหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กบ้านบ่อแก้ว
3. ติดต่อแหล่งเรียนรู้ โรงทอผ้า
4. จัดกิจกรรมตามหลักสูตร
 - สันทนาซักถามกับเด็กเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่อยู่ใกล้กับศูนย์พัฒนาเด็กมี

อะไรบ้าง

- พาเด็กออกไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ โรงทอผ้า ศึกษาเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ในการทอผ้า
 - เด็กและครูเรียนรู้เกี่ยวกับการปั่นด้ายและให้เด็กได้ลองทำการปั่นด้าย
 - เด็กและครูเรียนรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการทอผ้า
 - ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการทอผ้า
- 5.สรุปผลการทำหลักสูตรระยะสั้น

ระยะเวลาดำเนินการ

2 วัน

งบประมาณ

-

ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

นางสาววิไลลักษณ์	สีธิ
นางสมพร	ประเสริฐสุข
นางสุปราณี	ธรรมใจกุล

การประเมินผล

สังเกตการทำกิจกรรมร่วมกันของเด็ก
แบบสังเกตการร่วมทำกิจกรรม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา
2. เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องอาชีพในชุมชนซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. เด็กเกิดทักษะในการสังเกต สำรวจ และทำกิจกรรมด้วยความสนใจ

สรุปผลการจัดทำหลักสูตรระยะสั้น

ผลการดำเนินกิจกรรมตามหลักสูตรระยะสั้น “หนูน้อยนักทอผ้า” โดยการนำเด็กออกศึกษาแหล่งเรียนรู้โรงทอผ้าบ้านบ่อแก้ว ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มกันของกลุ่มผู้สูงอายุในหมู่บ้านบ่อแก้วนั้น เด็กได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและร่วมกิจกรรมกันได้ทุกคน เด็กได้ลองทำการปั่นด้ายอย่างสนุกสนาน ทำให้เด็กได้พัฒนาการที่เหมาะสมและครบทั้ง 4 ด้าน ทั้งด้านร่างกายการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก- มัดใหญ่การทำงานร่วมกับผู้อื่น การคิดวิเคราะห์การแก้ปัญหา เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องอาชีพในชุมชนซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น เกิดทักษะในการสังเกต สำรวจ และทำกิจกรรมด้วยความสนใจ แต่ในขั้นตอนการทอผ้านั้น เด็กยังไม่กล้าที่จะนั่งเครื่อง เพื่อที่จะทดลองทอผ้า เนื่องจากเด็กมีขนาดเล็กและยังไม่สามารถนั่งทรงตัวบนเครื่องได้ ต้องมีผู้ใหญ่ช่วยอยู่ข้างๆ เด็กจึงไม่ได้ลงมือในการปฏิบัติจริงในการทอผ้า

ภาคผนวก

ภาพการจัดหลักสูตร หนูน้อยนักทอผ้า

